

NEWSLETTER

maj 2023.

FONDACIJA
HASTOR

Predstavljanje novih stipendistica i stipendista

Fondacija Hastor uvijek s entuzijazmom predstavlja nove stipendistice i stipendiste šireći tako svoj krug podrške za mlade ljude koji žele raditi na svom, ali i unapređenju svoje zajednice. Vjerujemo da će ambiciozni mlađi ljudi koji su ove godine postali stipendisti Fondacije Hastor dati značajan doprinos u pomaganju i širenju dobra te da će kao takvi postati pozitivni primjeri u svojim okruženjima. Ponosni smo što je Fondacija Hastor u mogućnosti da pruži podršku talentovanim i motivisanim pojedincima podržavajući ih na njihovom akademskom i životnom putu. U nastavku teksta upoznajte se i s ostatkom naših novih stipendista koje vam predstavljamo u ovom izdanju.

Da je naš konkurs za stipendiranje uistinu nagrada za nadarene studente, svjedoči i **Minela Kovačević** iz Zenice. Danas je studentica treće godine Farmaceutskog fakulteta i laganim koracima ide ka svom cilju, a to je, prije svega, proizvodnja šminke i kozmetike o čemu je još kao djevojčica maštala. Prije dvije godine pokrenula je vlastitu liniju prirodne kozmetike. Istaže da je za Fondaciju Hastor saznala od svoje najbolje drugarice koja je stipendistica još od osnovne škole. O tome kako vidi ulogu Fondaciju Hastor u svom životu, Minela kaže:

Biti član velike porodice kakva je Fondacija Hastor za mene znači mnogo, kako na ličnom tako i na profesionalnom nivou. Fondacija mi nudi priliku da se stalno usavršavam, da dobijam kompetencije koje mi trebaju u savremenim poslovnim trendovima. Biti u Fondaciji znači da svakodnevno stičem iskustvo na različitim poljima, što će mi itekako pomoći u mojoj daljoj karijeri.

Minela Kovačević

Sara Keserović je još jedna od novih stipendista koji će svojom kreativnošću nesumnjivo obogatiti rad Fondacije Hastor. Sara je studentica druge godine Fakulteta za edukaciju i humanističke nauke na Odsjeku za grafički dizajn i multimediju na Internacionalnom Burch Univerzitetu. Za Fondaciju Hastor saznala je preko društvenih mreža te ističe kako je lijepo kada društvene mreže dovedu do nečega dobrog i važnog poput Fondacije Hastor koja svojom profesionalnošću i raznim mogućnostima za razvoj mlađih ljudi već godinama privlači učenike i studente. O Fondaciji Hastor još dodaje:

Posebno sam zahvalna na prilici da radu Fondacije doprinosim na planu onoga za šta se i školujem – kreiranje raznih radova iz oblasti grafičkog dizajna – u čemu iznimno uživam. Time se i ja razvijam jer kroz svaki rad naučim nešto novo i napredujem. Zbog toga mi je zaista mnogo draga da sam postala stipendistica Fondacije Hastor. A pored toga, ono što mi je bilo jasno još od prvog intervjuja za stipendiju jeste to da u Fondaciji vlada pozitivna atmosfera i da je to jedan vrlo zdrav kolektiv u kome nema mesta strahu, nesigurnosti, nasilju i toksičnim odnosima. Od početka sam dočekana uz poštovanje, ljubaznost, iskrenost i lijep i topao odnos, što je od krucijalne važnosti za svakoga od nas.

Sara Keserović

Hana Hajrić rođena je 2000. godine u Travniku. Studentica je prve godine drugog ciklusa Odsjeka za bosanski, hrvatski i srpski jezik i Odsjeka za književnosti naroda Bosne i Hercegovine na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Jedna je od osnivačica i trenutna predsjednica Studentskog kluba „Jat“ koji okuplja studentice i studente s navedena dva odsjeka. Bavi se volonterskim radom u sklopu različitih organizacija i udruženja. Za Fondaciju Hastor ističe:

Fondaciju Hastor vidim kao lučonošu dobroga u sadašnjosti, ali i budućnosti Bosne i Hercegovine. Fondacija podupire mlade, ambiciozne i vrijedne ljude na putu njihova ličnog i profesionalnog ostvarenja. Kao takva, ona predstavlja temelj napretka našeg društva.

Hana Hajrić

Amina Bašić rođena je u Sarajevu, a trenutno je studentica druge godine Odsjeka za bosanski, hrvatski i srpski jezik i Odsjeka za književnosti naroda Bosne i Hercegovine na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Za Fondaciju Hastor i njene humane ciljeve saznala je zahvaljujući kolegici s fakulteta koja je stipendistica Fondacije već dugi niz godina. Kako ističe, oduševile su je kolegice pozitivne impresije i najljepše riječi za sve što joj je Fondacija pružila, a mogućnost rada na ličnom usavršavanju bilo je ono što ju je posebno ponukalo da se prijavi na konkurs.

Za mene, biti članica Fondacije velika je čast i privilegija, ali i izazov. Svjesna sam velike odgovornosti, ali i mogućnosti da svoje kompetencije dodatno razvijam i time doprinesem Fondaciji, ali i našem društvu i domovini, poručuje Amina.

Amina Bašić

Lejla Fejzić ima 20 godina i živi u Iljašu, gdje je završila osnovnu i srednju školu. Studentica je druge godine Fakulteta za edukaciju i humanističke nauke na Odsjeku za grafički dizajn i multimediju na Internacionalnom Burch Univerzitetu. Za sebe kaže da je jako kreativna i vjeruje da će uz pomoć naše stipendije uspjeti ostvariti značajan akademski uspjeh. O Fondaciji Hastor kaže:

Prilika da postanem stipendistica Fondacije Hastor nije samo velika čast već mi pruža i finansijsku podršku koja mi je potrebna da nastavim studije i ostvarim svoj puni potencijal.

Lejla Fejzić

Stipendistica **Ema Selimović** rođena je i odrasla u Sarajevu, gdje trenutno pohađa treću godinu prvog ciklusa studija na Odsjeku za književnosti naroda Bosne i Hercegovine i Odsjeku za bosanski, hrvatski i srpski jezik na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Od početka svog obrazovanja Ema se ističe u oblastima književnosti i jezika, kako maternjeg tako i stranih, što je bio izvjestan indikator da je poziv koji je odabrala idealan za nju.

Pronaći se u krugu ambicioznih i marljivošću istaknutih mladih ljudi kakve spaja Fondacija Hastor, okupljajući pritom najbolje studente širom naše zemlje, predstavlja mi neizmjernu čast. Zadovoljstvo je biti član ove velike porodice, u pravom smislu te riječi. Vjerujem da će Fondacija Hastor osvijetliti već zacrtani put ka mojim ciljevima, bivajući na njemu istovremeno i vodič i podrška kako na planu obrazovanja, jačanja ambicija i unapređenja mog znanja tako i na možda još važnijem polju, polju iskušavanja naše snage u procesu stvaranja ovog svijeta boljim mjestom kroz naš volonterski angažman.

Ema Selimović

kandidata jer Fondacija mi donosi brojne mogućnosti, sticanje novog znanja, poznanstava, dodatno obrazovanje te veliku podršku u mojoj budućnosti. Kao budućem ljekaru, također, dosta mi znači i komunikacija s velikim brojem ljudi koju u Fondaciji možemo ostvariti obavljanjem volonterskih aktivnosti, a i sam humani rad koji Fondacija promoviše za mene je veliki podsticaj da što više doprinesem i pomognem drugima.

Minela Softić

Aida Buza dolazi iz Visokog i trenutno studira dvopredmetni studij na Odsjeku za pedagogiju i Odsjeku za anglistiku na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Na ovaj korak odlučila se zbog svoje fascinacije razvojem i odgojem djece. Uz to, kako kaže, želi da pozitivno utiče na živote i da bude oslonac drugima.

S obzirom na to da sam oduvijek znala da se želim baviti i izučavanjem engleskog jezika i književnosti, ali i prenošenjem znanja, ovaj studijski program se činio kao stvoren za mene. Slušajući o Fondaciji Hastor, odlučila sam da apliciram za stipendiju. Ono što me inspirisalo jeste siguran prostor koji omogućuje stipendistima kada je riječ o izgradnji samopouzdanja i unapređenju njihovih sposobnosti i vještina. Pored toga, uvidjela sam da mogu da nastavim da se lično i profesionalno razvijam jer imam priliku da budem mentor mlađim stipendistima. Ubijedena sam, pored trenutnog angažmana, da će Fondacija Hastor nastaviti da bude dio mog života. To sam spoznala kroz primjere alumnija, ali i senzibilitet svakog člana ove obitelji.

Aida Buza

Minela Softić ima 20 godina i dolazi iz Gnojnice, mjesta pored Lukavca. Njena ljubav prema medicini rasla je od prvog dana polaska u srednju školu pa sve do danas, kada je uspješna studentica druge godine Medicinskog fakulteta u Tuzli.

Za Fondaciju Hastor saznala sam od prijateljice koja je također stipendista te sam nakon niza njenih pohvala o načinu ophodjenja prema stipendistima i planu i programu volontiranja odlučila i sama pokušati. Počašćena sam time što sam jedan od izabranih kandidata jer Fondacija mi donosi brojne mogućnosti, sticanje novog znanja, poznanstava, dodatno obrazovanje te veliku podršku u mojoj budućnosti. Kao budućem ljekaru, također, dosta mi znači i komunikacija s velikim brojem ljudi koju u Fondaciji možemo ostvariti obavljanjem volonterskih aktivnosti, a i sam humani rad koji Fondacija promoviše za mene je veliki podsticaj da što više doprinesem i pomognem drugima.

Stipendistica **Amina Delić** redovna je studentica četvrte godine općeg studija medicine. Za medicinu kao nauku počela se zanimati još u srednjoj školi kada je obavljala praksu u različitim zdravstvenim ustanovama. Pored fakultetskog uspjeha Amina je i dugogodišnja članica Crvenog križa grada Tuzla, a od 2015. godine i članica nevladine organizacije BoHeMSA LC Tuzla u kojoj djeluje kao redovna učesnica na radionicama, koordinatorica na projektima i učesnica raznih internacionalnih edukacija i takmičenja.

Za Fondaciju sam saznala od svoje priateljice koja je član Fondacije Hastor. Oduvijek sam voljela volonterizam i rad za društvenu dobrobit tako da mi je to poslužilo kao jedna od glavnih motivacija za angažman u Fondaciji Hastor. Smatram da će volontiranje u Fondaciji Hastor poslužiti kao novi izazov kojim ću steći novo iskustvo za daljnji rad u budućnosti i kojim ću sebe izgraditi kao još bolju i kompletniju ličnost. Smatram daje velika privilegija, ali i odgovornost biti član Fondacije Hastor.

Amina Delić

Stipendistica **Neyla Yasemin Ergun** studira na Fakultetu menadžmenta i javne uprave na Internacionalnom Univerzitetu u Sarajevu, Odsjek za diplomatiju. Ovaj poziv odabrala je jer duboko vjeruje da uz studiranje diplomacije može na odličan način doprinijeti dobrobiti naše države. Rođena je u Turskoj, u predivnom gradiću na moru. Neyla voli čitati knjige, fotografisati prirodu, plivati i putovati.

Kreativna sam, snalažljiva i posebno empatična jer volim da pomažem djeci i starijima. U slobodno vrijeme volim da pišem i istražujem. Za Fondaciju Hastor sam saznala od mojih divnih priateljica s fakulteta koje su mi objasnile misiju Fondacije Hastor i prilikama koje omogućavaju studentima. Aplicirala sam jer duboko vjerujem da se ovaj način stipendiranja treba nastaviti i da u budućnosti baš ja mogu biti ta koja će pružiti priliku nekome drugom da ostvari svoje snove. Poseban je osjećaj znati da pripadaš mjestu gdje smo svi kao jedna velika porodica koja zajedničkom saradnjom stvara odličnu platformu dobra. Jako sam sretna i ponosna jer sam dio ove Fondacije jer imam šansu da pomognem našoj zajednici.

Neyla Yasemin Ergun

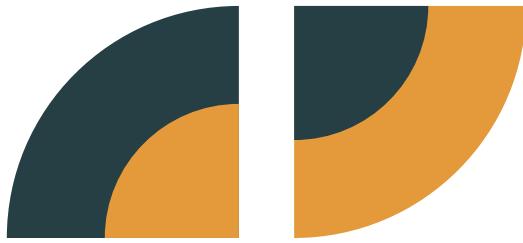
Nejra **Šaljić** stipendistica je iz Sarajeva, ima 21 godinu i studira na trećoj godini integrisanog studija na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Nejra je član Crvenog križa i Udruženja studenata medicine u Bosni i Hercegovini BoHeMSA te je u slobodno vrijeme angažovana u projektima humanitarne i edukativne prirode.

Za Fondaciju Hastor sam saznala preko prijatelja koji su također stipendisti. Saznanje da Fondacija, pored finansijske pomoći, nudi mogućnosti sticanja novih iskustava zapravo me i privuklo da apliciram. Mentorstvo i mnoga druga polja u kojima se stipendisti mogu angažovati pruža nam priliku da se spremimo za predstojeći poslovni život i steknemo određena znanja koja nam se ne predaju u školi.

Nejra Šaljić

Pripremle:
Sevleta Halilović
Dženana Zulum

Svakog mjeseca studenti stipendisti Fondacije Hastor imaju jedan izuzetno odgovoran i poseban, možda i najposebniji zadatak, a to je volontiranje s mlađim stipendistima koji tek trebaju da izrastu u dobre ljudi s izgrađenim osjećajem za pomaganje drugima. Taj zadatak nije nimalo lagan, a naši volonteri svakog mjeseca pripremaju sastanke koji će biti zanimljivi i korisni mlađim stipendistima i pomoći kojih će moći biti pripremljeni za sve ono što ih u budućnosti čeka. Cilj naše rubrike „Male priče velikih volontera“ je da donosi inspirativne, kreativne i motivirajuće priče s naših volontiranja na terenu, a ovaj mjesec vam, kao prvu u okviru ove rubrike, donosimo priču volonterske grupe čiji su mentori Jasmina Halilović, Ali Imran Alić, Amina Ćibo i Nermina Ćukas. Ovu vrijednu grupu čini 14 učenika stipendista Fondacije Hastor koji pohađaju Srednju školu Konjic, a svoje volonterske aktivnosti s mentorima realizuju u Konjicu.

Jedna od tema ovog mjeseca koju je ova volonterska grupa obradivala jeste „Online komunikacija – kočnica u implementaciji face to face komunikacije. Da ili ne?“.

Društvene mreže i tehnologija potpuno su izmijenile način na koji ljudi komuniciraju, a usuđujemo se reći i način na koji ljudi žive. U posljednjih desetak godina pojavile su se neke nove društvene mreže, neke su gotovo potpuno isčezle, a budućnost će, čini se, isto tako biti vrlo zanimljiva. Upravo se događa i da nove platforme potiskuju živu riječ i naglasak stavljuju na drugačiji oblik komunikacije. S obzirom na to da je ova tema izuzetno aktuelna danas, mentori su prilikom priprema radionica za ovaj sastanak posvetili posebnu pažnju samoj tematiki i metodama kroz koje će učenici moći usvojiti sva potrebna znanja. Učenici su prije početka volonterskog sastanka imali zadatak da razgovaraju s najstarijim članovima svoje porodice o tome kako su oni komunicirali te na koji način doživljavaju trendove današnjice kako bi na sastanku mogli napraviti paralelu između komunikacije danas i prije 50 godina.

Na početku sastanka mentori su predstavili učenicima razvoj komunikacije kroz historiju. Zatim su zajednički na panou zabilježili evoluciju komunikacijskog procesa. Nakon toga su se detaljnije upoznali s karakteristikama online i „face to face“ komunikacije, također kroz prezentaciju. S učenicima su mentori odlučili razgovarati o tome da li današnja moderna komunikacija udaljava ljudi te da li ljudi više vole razgovarati putem telefona ili uživo, a za njih su organizovali i malu radionicu. Radionice su jedan od načina rada koji učenici najviše

vole, što je mentorima posebno drago zbog aktivnosti i njihove zainteresiranosti. Tokom radionice svako od učenika trebao je napisati u tabelu ono što on smatra prednostima i nedostacima uplitanja tehnologije u komunikaciju, a potom su napravili diskusiju o napisanom. Mentorji su u diskusiju uključili i zadatak koji su dobili prije sastanka.

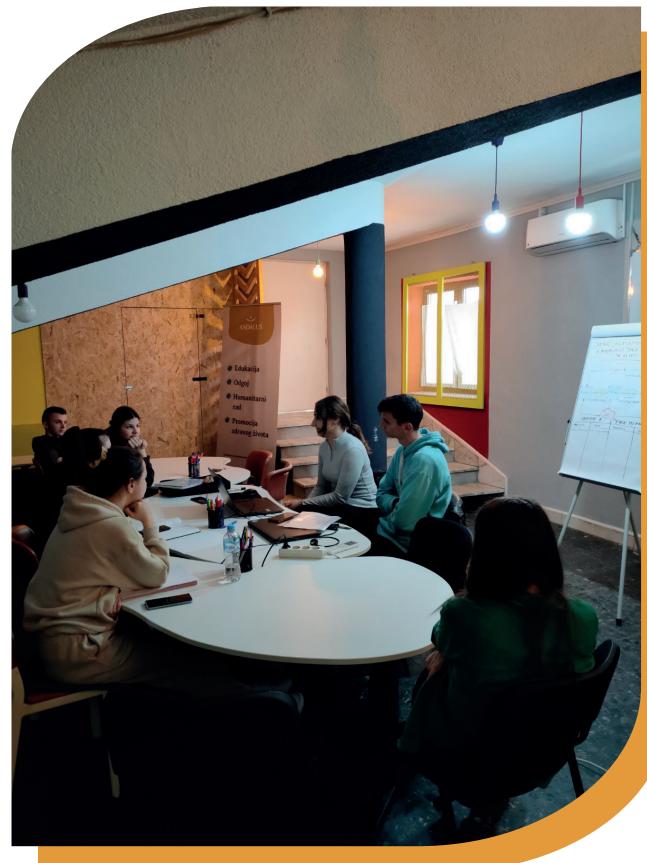
Nakon završene radionice zajedno su pogledali videosnimke o različitim aspektima komunikacije i uporedno s gledanjem videa koristili su dobijene informacije kako bi do kraja popunili tabelu s prednostima i manama oba načina komunikacije. Prisutni učenici i mentorji su donijeli zaključak na kraju sastanka da je „face to face“ komunikacija njima lično draža, ali da im online komunikacija nije kočnica za „face to face“ komunikaciju.

Jasmina i njena volonterska grupa s ovomjesečnog sastanka ističu važnost ispunjenog i svrshishodnog volontiranja te šalju primjer drugim mladim ljudima.

Kada je u pitanju volontiranje, smatramo da su pozitivnost, suočejanje, otvoren um i spremnost da se društveno angažiramo gdje god je potrebno ključne stvari koje osoba može da razvije i na ličnom planu. Vrlo često volontiranje daje priliku da na neki način promijenimo živote ljudi, uključujući i svoje, i donosi nam zadovoljstvo jer imamo značajnu ulogu u tuđem životu. Volontiranje je način „vraćanja“ našoj zajednici uz razvijanje važnih društvenih vještina. Kroz volontiranje u Fondaciji Hastor otkrili smo da su prednosti volontiranja veće od svega čega se nekada sami odričemo kako bi realizovali planirana volontiranja, ističe mentorica Jasmina Halilović.

Glumica Audrey Hepburn je jednom rekla da „kako odrastamo shvatimo da imamo dvije ruke: jednu da pomognemo sebi, a drugu da pomognemo drugima“, a naši stipendisti svojim mjesecnim volontiranjima pokazuju da su upravo oni ti koji se vode tom izrekom. Volonterska grupa iz Konjica pokazala nam je koliko je važno da kroz volonterske sate u Fondaciji Hastor razgovaramo o našoj stvarnosti i onome što nas okružuje te koliko je važno da analiziramo svoju poziciju u odnosu na brojne promjene oko nas. Ova priča pokazuje i koliko su mlađi ljudi spremni pokazati interesovanje za svijet u kojem žive i prepoznati konstantne promjene u tom svijetu te je zbog toga, vjerujemo, posebno korisna i inspirativna mlađim ljudima.

Ovu priliku koristimo da se zahvalimo Vijeću mlađih Grada Konjica i Udruženju Andalus na ustupanju prostorija za mjesecna volontiranja koja realizuju naši vrijedni stipendisti.

Pripremila:
Aleksandra Đukić

Edin Šahbaz

Stipendisti Fondacije Hastor svakodnevno se trude biti aktivni kako u okviru Fondacije tako i u svojoj zajednici. Svakog mjeseca neko od njih pokaže se u posebnom svjetlu i time zasluži da se njegovo ili njeno ime nađe na stranicama našeg biltena.

Stipendista mjeseca maja je **Edin Šahbaz**. Rođen je u Zenici 2001. godine, a odrastao je u Maglaju. Zbog studija trenutno živi u Sarajevu, gdje studira na Fakultetu za saobraćaj i komunikacije, Odsjek kompjuterskih i informacijskih tehnologija. Budući da je trenutno na posljednjoj godini dodiplomskog studija, otkriva nam da ima plan nastaviti i master studij na istom fakultetu.

Edin ističe kako od malih nogu gaji veliko interesovanje za matematiku i srodne nauke te se tako rodila i njegova ljubav prema programiranju koje je postalo sastavni dio njegovog života. Kao učenik osnovne škole učestvovao je na takmičenjima iz matematike i fizike, što se nastavilo i u srednjoj školi kada je ostvario i značajne rezultate na kantonalnim takmičenjima. Kao student je nastavio tradiciju takmičenja, iako u manjem intenzitetu. Jedno od takvih takmičenja je IT Open Challenge koje je bilo regionalnog tipa i na kojem se kvalifikovao u top 10 učesnika u kategoriji programiranje od približno 800 prijavljenih. Nedavno se sa svojim timom kvalifikovao i na CodeSmash Hackathon koji je organizovan od strane Sofray Solutions-a.

Svoje programerske sposobnosti naš stipendista pokazuje i kroz aktivnosti u IT timu Fondacije Hastor čime značajno unapređuje rad ovog tima. Šta Edinu predstavlja Fondacija Hastor i kako vidi njenu ulogu u svom životu, pročitajte u nastavku:

Fondacija Hastor je utjecala na razvoj mnogih mojih vještina. Ona mi je pored finansijske pomoći pružila i pomoć u procesu koji zovemo odrastanje. Dok sam bio dio volonterske grupe kao učenik imao sam priliku naučiti mnogo toga od svojih mentora kojima sam danas zahvalan. Danas, kad imam priliku samostalno organizovati sastanke, osjetim da mogu primijeniti naučeno i da za nekoliko godina nekome moje mentorstvo i savjeti mogu biti od velike pomoći. Materijalna pomoć se istroši, ali ona neopipljiva, koju ćemo zauvijek nositi sa sobom prenoseći znanje i iskustva, ona je istinski pokazatelj vrijednosti Fondacije Hastor.

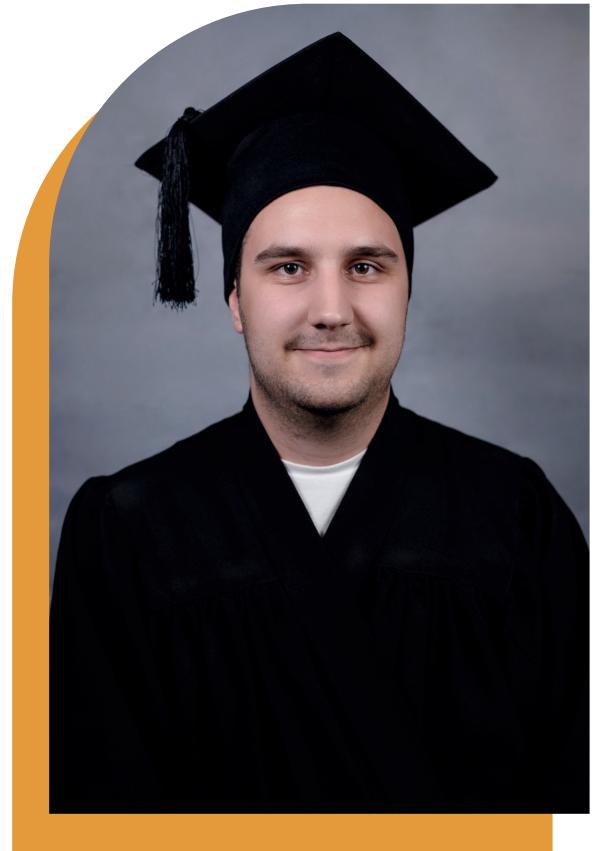
Edin svoje volonterske sate ispunjava kroz volonterske aktivnosti s grupom stipendista srednjoškolaca iz Maglaja. Uloga mentora mu se svidjela jer je dobio priliku istražiti novi pristup u radu s djecom. Treba istaknuti i to da se Edin, budući da stanuje u Sarajevu, redovno vraća u Maglaj kako bi organizovao volonterske sastanke. Navodi da uživa u tome što omogućava učenicima svoje volonterske grupe da se osjećaju ravnopravno i da svi dobiju jednaku priliku da pokažu svoje talente. Trudi se da što više korisnog znanja prenese djeci s kojom volontira jer mu je cilj da njegovo mentorstvo stipendistima bude korisno i u budućnosti.

Volio bih da za nekoliko godina ne budem samo alumnista Fondacije Hastor već i donator jer sam lično iskusio koliko je značajna misija i rad ove organizacije i to mi je jedan od životnih ciljeva čije bi mi ispunjenje pružilo ogromno zadovoljstvo.

Naši stipendisti žele ostati uz Fondaciju Hastor i nakon završetka školovanja. Važno je da shvate da naša uloga nikad ne završava, ona samo evolvira u druge oblike. Danas stipendisti, sutra alumnisti, a nekad – ko zna, možda i donatori.

Donatori su posebne ličnosti u našim životima. Edinova volonterska priča jedna je od onih koje govore o ljepoti porodice Fondacije Hastor i svrshodnosti ulaganja u mlade ljudе nastojeći im prikazati prave životne vrijednosti. Naši stipendisti već godinama prepoznaju čar udjeljivanja te nastoje biti razlog sreće nekog djeteta kad god i na koji god način to mogu.

Pripremila:
Nedžma Latić

Andrej Gradina

Rubrika aktivnih mladih prostor je u okviru kojeg svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije. To su oni koji iz dana u dan nastoje svoje vrijeme i energiju uložiti u više ciljeve te na taj način poboljšati sebe, ali i svoje društvo. RAM (radna memorija) je dio računara bez kojeg se njegov rad ne može ni zamisliti. Na isti način su i naši stipendisti, koji, pored volonterskog aktivizma u sklopu Fondacije, izuzetno marljivo rade i u svojim lokalnim zajednicama, dio bez kojeg naš rad zasigurno ne bi bio isti. RAM je rubrika posvećena onima koji svakodnevno aktivno rade na tome da poboljšaju svoje društvo i unaprijede sebe, stoga nam je zadovoljstvo svakog mjeseca govoriti o nekome od njih, a ovoga puta ta čast pripala je **Andreju Gradini**.

Andrej Gradina dolazi iz Sarajeva i trenutno je student četvrte godine na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Istočnom Sarajevu na Odsjeku za gitaru. Ljubav prema muzici gajio je od djetinjstva te je završio osnovnu i srednju muzičku školu najboljim uspjehom osvojivši uz to i niz nagrada i priznanja na internacionalnim, državnim i federalnim takmičenjima i festivalima. Član je Vokalno-instrumentalnog sastava „Oskar Danon“ pri kojem je izveo svečani koncert povodom 120 godina postojanja Sarajevske sinagoge.

Andrej je na nedavnom internacionalnom takmičenju Guitar United osvojio prvu nagradu i dobio kotizaciju za „Transilvania International Guitar Festival“ koji će se održati u gradu Cluj-Napoca u Rumuniji. Tokom proteklih godina studija putovao je i nastupao u Sloveniji, Italiji i Srbiji kao član „Mešanog pevskog zbora Camerata Slovenica“, gdje je, također, imao gitarističke solo nastupe.

Viktor Igo kaže da „muzika prikazuje ono što se riječima ne može iskazati, a u vezi čega je nemoguće čutati.“ zbog toga osobe koje se bave muzikom moraju biti posebno senzitivne, kakav je upravo i naš stipendista Andrej. Andrej je stipendista Fondacije Hastor od druge godine fakulteta, a kaže da se prijavio na konkurs s ciljem da sebi olakša dalje usavršavanje u svojoj profesionalnoj oblasti, ali i da stekne niz životnih iskustava za koje sada kaže da mu je Fondacija Hastor i pružila. Jedno od bezbroj korisnih iskustava koje je stekao kao stipendista Fondacije Hastor jeste volontiranje po kojem je sama Fondacija i prepoznatljiva u cijeloj Bosni i Hercegovini. Ovaj stipendista čiji je život ispunjen najljepšim zvucima gitare u slobodno vrijeme uživa u kuhanju te je svoje volontiranje usmjerio u tom smjeru i već dvije godine je volonter u Restoranu dobre volje pri neprofitnoj organizaciji Pomozi.ba. Za ovo volontiranje kaže da mu svakodnevno pruža nemjerljivo zadovoljstvo, a volontira kao pomoćnik glavnim kuharicama.

Zadovoljstvo prilikom kuhanja uvećala je činjenica da smo obezbijedili obroke korisnicima restorana koji nisu u prilici da ih sami priušte. Na taj način smo još jednom pokazali koliko mladi mogu biti od pomoći i koliko su važni pokretači u društvenim zajednicama. U restoranu sam stekao niz poznanstava kako s vršnjacima tako i sa starijim ljudima, punim životnog iskustva, što je obogatilo i moje volontersko iskustvo, ističe Andrej.

Pored volontiranja u restoranu, Andrej ističe koliko su mu edukativni sastanci koje je kao jedan od mentora vodio s grupom srednjoškolaca iz Čelića bili korisni i zanimljivi. Andrej je za svoju mentorsku grupu pripremao mnoge teme koje je zajedno s drugim mentorima predavao srednjoškolcima te je i sam dosta toga naučio tokom same pripreme teme i kroz razgovor sa srednjoškolcima. Od svih aktivnosti koje je imao u sklopu Fondacije Hastor Andrej posebno ističe volonterski rad s djecom koja imaju oštećenje vida.

Kao najvrednije iskustvo koje mi je Fondacija Hastor priuštila ističem volontiranje s djecom koja imaju djelimično ili potpuno oštećenje vida. To je volontiranje kroz koje sam uvidio njihove potencijale i mogućnosti i radio na njihovom razvoju. Zahvaljujući upoznavanju s njima shvatio sam koliko je značajno da svako od nas „raste“ u motivirajućem i sigurnom okruženju, uz podršku i motivaciju. Također, oni su mi pokazali da invaliditet nije nešto što može predstavljati ograničavajuću prepreku sve dok imamo nekog ko u nas vjeruje, ko nas podržava i usmjerava dalje. Nakon svega ovoga slobodno mogu reći da mi je najveća motivacija za redovnu aktivnost u društvu pomoći drugima u kojoj vidim najveću ljepotu i inspiraciju za volonterski rad, priča Andrej.

Treba istaknuti i Andrejev angažman u ulozi mentora tokom pripremanja naših stipendista Adne Oraščanin i Harisa Hošića koji su svojim notama uljepšali sastanak održan u povodu obilježavanja 17. godišnjice Fondacije Hastor.

Svoju ljubav prema muzici Andrej je odlučio utkat i u svoja volontiranja, što je tim susretima dalo izuzetnu posebnost, a o spoju volontiranja i umjetnosti Andrej kaže:

Volontiranje je izuzetno važno za zajednicu i može imati pozitivan uticaj na živote drugih ljudi. Na jednom od sastanaka sam u pauzi odlučio da sviram gitaru, što mi je dobro došlo jer sam usavršavao program, ali i djeci jer su čuli različite kompozicije na klasičnoj gitari. Sviranje gitare, a i drugih instrumenata, može biti izvrstan način da se poboljšaju dječije sposobnosti učenja, kreativnosti i razvoja fine motorike. Osim toga, može biti i sjajan način da se razvije ljubav prema muzici i da bude inspiracija da i sami počnu svirati neki instrument. Volontiranje na ovaj način može biti izuzetno zabavno i ispunjavajuće, a istovremeno pruža mogućnost da se nekom djetetu pruži nezaboravno iskustvo koje će pamtiti cijeli život.

Ovaj vrijedni stipendista je kroz Fondaciju Hastor stekao mnogobrojna korisna iskustva koja će mu nesumnjivo mnogo značiti u budućoj karijeri. Svoju ljubav prema kuhanju iskoristio je kako bi pomogao drugima i da bi na neki način pokazao kako se hobi može pretvoriti u nešto što će drugima značiti i mnogo olakšati.

Stipendistima Fondacije Hastor bih poručio da nastave s ličnim usavršavanjem pri kojem je stipendija zaista od velike pomoći, ali i da potraže bilo kakav angažman u društvenoj zajednici za koji smatraju da bi ih zainteresovao i duhovno obogatio, kazuje Andrej.

Pripremila:
Aleksandra Đukić

Aida Ribić

Nakon okončanja školovanja stipendisti Fondacije Hastor ostaju vezani za Fondaciju kao korijen za svoje drvo. Takvo korijenje teško je pokidati zbog veze koja umije biti izuzetno čvrsta i neraskidiva, koja je ispunjena pozitivnim emocijama i predivnim sjećanjima na period školovanja koji je ostao iza njih. Tako bivši stipendisti Fondacije Hastor njeguju povezanost s Fondacijom koja je nerijetko bila njihov glavni oslonac i podrška u životu. Vrijeme prolazi i ljudi se suočavaju s raznim promjenama i mnoga sjećanja blijede kada se zamijene novim i interesantnijim događajima. Samo jedno u životu svakog stipendiste, ma u kojem životnom dobu bio, ostaje isto – privrženost Fondaciji Hastor. Ovog mjeseca donosimo vam priču bivše stipendistice **Aide Ribić**.

Aida Ribić svoju priču donosi iz Hercegovine. Rođena je u Sarajevu, a svoje osnovno i srednjoškolsko obrazovanje završila je u Konjicu. Stipendistica Fondacije Hastor bila je 5 godina tokom studiranja na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Trenutno je na specijalizaciji u JU Opća bolnica „Prim. dr. Abdulah Nakaš“ Sarajevo iz oblasti pedijatrije.

Stipendistica Fondacije Hastor bila je kao student, od početka 2009. godine do 2014. godine. Kazuje kako je svoje volonterske sate obavljala na različite načine, kroz volonterske zadatke u administraciji Fondacije Hastor, ali i na terenu s mlađim stipendistima. Kroz godine stipendiranja i mentorstva s mlađim učenicima volontirala je na različitim lokacijama - u Konjicu, Hadžićima i Sarajevu. Volontiranje je za nju predstavljalo posebno iskustvo i još jednu stepenicu u životu koja joj je pomogla da unapriredi svoje socijalne vještine.

Aida je svoju diplomu, tj. zvanje doktora opće medicine stekla 2014. godine u julu. Nedugo nakon diplomiranja počinje svoje prvo radno iskustvo u Domu zdravlja Konjic. Prve mjesecе svoga rada opisuje kao neobične, izazovne i lijepе. Susret s realnošću i shvatanje velike odgovornosti koju sada ima nije bilo ni blizu onoga s čim se kao student susretala na vježbama i praksi. Kao i u svakom poslu, Aida se susretala s jednostavnim slučajevima, ali i s mnogo težim i komplikovanim u kojima nije znala gdje je početak, a gdje kraj. Za takve situacije kaže da se osjećala kao da je u ronilačkom odijelu usred pustinje. Neke od tih nesavladivih prepreka upravo su bile stvari

nemedicinske struke na koje nije imala utjecaj, ali su se itekako odražavale na njen rad kao ljekara. Ipak, Aida je sve izazove uspješno savladavala, a ističe kako su joj iskustva i vještine koje je godinama sticala volontiranjem u Fondaciji Hastor značajno pomogle u tome.

Prvo radno iskustvo bio je novi list i novo poglavlje mog života koje se polahko, ali detaljno ispisivalo. Novi kolektiv, novi ljudi, nove navike i nova poznanstva, a ono što je najbitnije, puno veća odgovornost i obaveza.

Ljubav prema djeci, kao najiskrenija i najčišća, bila je povod da Aida upiše medicinski fakultet, a nakon toga i specijalizaciju iz oblasti pedijatrije. Činjenica je da je Aida nekoliko godina bila mentor djeci u okviru Fondacije Hastor i na taj način se još više povezala s njima, ali i učila o njima pa je pedijatrija, kao oblast kojom se želi baviti, za nju od početka bila jedina želja i izbor. Kroz volonterske sate, razne teme, zadatke

i radionice Aida je na poseban način naučila kako se približiti djeci, kako im prići i na pravi način iskazati ljubav kako bi zadobila njihovo povjerenje.

Aida svoje vrijeme, kada nije na poslu, voli provoditi u prirodi. Tako, kako kaže, najbolje odmara svoje misli, dušu i tijelo. Ljubav prema sportu i prirodi čuva još od malih nogu pa je tako već od prvog razreda osnovne škole postala članica odreda izviđača „Neretva Konjic“. Već duži niz godina član je Planinarskog društva „Borašnica“. Kako ističe, uživa u planinarenju i obilasku prelijepih planina naše države. Osim toga, u slobodno vrijeme bavi se jogom.

Biti stipendista Fondacije za mene je značilo steći mnoga lijepa poznanstva, uz nezaboravna druženja na sastancima i izletima te imati pomoć i podršku. U trenucima kada gradimo našu ličnost veoma je važno imati obaveze i odgovornosti uz spoznaju da uvijek imaš nekog kome se možeš obratiti.

Za kraj, Aidina poruka za stipendiste glasi:

Trenutnim stipendistima Fondacije Hastor poručila bih da vjeruju u sebe i svoje snove. S mnogo truda, rada ali i malo sreće sve se može postići. Kao članovi Fondacije dio su velike porodice. Volontirajući imaju priliku da steknu razne vještine koje će im biti od pomoći u životu. Ovdje imaju priliku da šire svoj krug poznanstva i na kraju, ono što je mnogo bitno – uvijek imaju podršku.

Pripremila:
Adelisa Begić

Svrzina kuća – primjer čuvanja intimnosti i privatnosti u tradicionalnoj bosanskoj kući

Ulazeći u avliju Svrzine kuće, dočekuje nas sasvim drugi svijet omeđen visokim bijelim zidom koji danas razdvaja stvarnost od prošlosti, a nekada je napravljen kako bi sačuvalo porodicu, njenu intimnost i privatnost. riječi su Amre Madžarević kojima je opisala ovaj veoma važan nacionalni spomenik Bosne i Hercegovine. Svrzina kuća predstavlja kulturu stanovanja gradske muslimanske porodice s kraja 18. i kroz 19. stoljeće. Kuću je sagradila ugledna sarajevska porodica Glodo, čiji je jedan od članova Munib-efendija Glodo bio poznat po borbi za autonomiju Bosne u okviru Osmanskog carstva. Ostavši bez muških nasljednika kuća porodičnim vezama prelazi u vlasništvo ugledne porodice Svrzo. Svrzina kuća predstavlja tipični

primjer arhitekture tog vremena, ali i način života bogatog sloja stanovništva Sarajeva. Primjera radi, jedan od vlasnika kuće Munib ef. Glodo izgradio je Sedrenički vodovod, a jedan krak tog vodovoda proveo je do svoje kuće. Imati tekuću vodu u vlastitoj kući, u tim vremenima, ipak je bila privilegija samo bogatijih građana. Ostali građani su se snabdijevali vodom iz česmi koje su se nalazile uz svaku džamiju ili na trgovima.

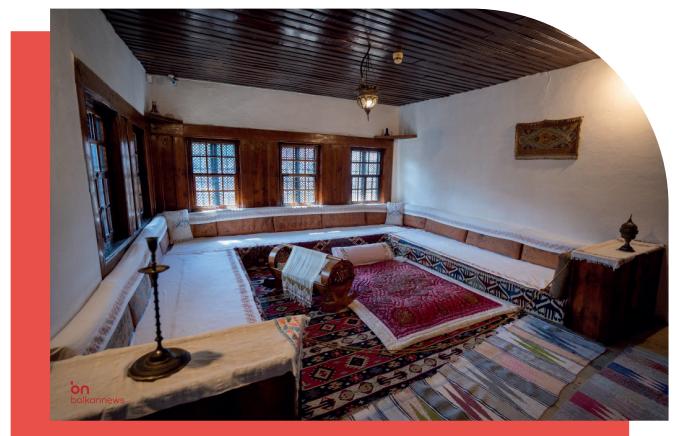
Spoj prirode i arhitekture značajna je dimenzija u graditeljstvu tog doba u kome je kuća nastala. Kuća svojim doksatima, kamerijama, izlazi u prirodu, a priroda se lozama i cvijećem uvlači u unutrašnjost. Uvijek skroman izgled kuće prema vani, ali bogato i raskošno uređenje

enterijera govori o čovjeku koji je živio u ovakvim kućama. Tadašnjem čovjeku bila je puno važnija njegova privatnost nego vanjština i dokazivanje drugima na osnovu raskoši. U kuću se s ceste prvo ulazilo u selamluk. Cijela kuća, tačnije kompleks kuća, avlja i bašča, podijeljen je na selamluk i haremluk. Selamluk je mjesto susreta, gdje su se primali muški gosti i gdje su se odvijali razgovori i od državne važnosti. Žena i ostali članovi porodice su se u tim situacijama povlačili u haremluk, ženski, odnosno javni dio kuće. Općenito, prostor se dijelio u dvije cjeline – hajat (predsoblje) i halvat (soba) oko kojih su grupisani svi ostali prostori kompleksa Srvzine kuće.

Sve stambene prostorije su u principu bile opremljene musanderima (ugrađenim ormarima) među kojima je bila uklopljena banjica (malo kupatilo) i dugačke sećije (sofe) za sjedenje. Stropovi su bili drveni i obično ukrašeni drvorezom, a podovi su bili zastrti čilimima. U avlijama (dvorištima kuća) žene su sadile ruže, voćke i ljekovito bilje, a ispod avlja su bili podrumi u kojima se čuvala hrana. Drveni basamaci su vodili na kameriju, što bi u prijevodu s arapskog jezika značilo „odakle gledamo mjesec“. Riječ je o malom balkonu za uživanje u pogledu na okolinu, a sa suprotne strane nalazila se abdesthana. Cjelokupan sistem uređenja se razlikovao od klasičnog evropskog budući da je namještaj bio fiksan, sredina uvijek prazna i u zavisnosti od toga šta se nalazilo u sredini, razlikovala se namjena prostorije. Još jedna zanimljiva stvar u vezi s arhitekturom Srvzine kuće jeste da se u zahod ulazilo iz kuće, ali da je on fizički bio van kuće, što govori o visokom stepenu higijene. Pored toga, u enterijeru velikog halvata novijeg dijela ženske kuće namijenjenom za okupljanje porodice za vrijeme bajrama, iftara i mevluda iznenađuje pojava venecijanskog ogledala kao primjer postepenog prodiranja evropskih standarda i njihovih povezivanja s tradicionalnim graditeljstvom. Ovakvi predmeti svjedoče o bogatim trgovačkim vezama sa značajnim evropskim centrima kao što je Venecija.

Poznati putopisac Edmund Spencer s kraja 19. stoljeća o Sarajevu je zabilježio sljedeće: ***Stranac jednostavno ne očekuje da naiđe na tako veliki i očito bogati grad, usred uvijek nemirne Bosne. Zapravo stara prijestolnica Bosne, mada lišena svoje nekadašnje veličine i trgovačkog značaja još uvijek je jedan od najljepših i najzanimljivijih gradova Turske Carevine. Tu je prekrasna okolina grada, bašte pune behara sa lijepim sjenicima, brojne rijeke i potoci koji, prozirni kao kristal, krivudaju poljem što po plodnosti nema premca.*** U tadašnjem vremenu riječi ovog putopisca imale su nesumnjivo veliku težinu. Međutim, Sarajevo je, zaista, zahvaljujući bogatoj sakralnoj i stambenoj arhitekturi uspjelo sačuvati svoju posebnost do dana današnjeg i spojiti ala turca i ala franca stil gradnje, a Srvzina kuća je samo jedan od brojnih primjera koji to dokazuju.

Pripremila:
Amina Abaspahić

Svjetski dan činjenja dobrih djela u Fondaciji Hastor

Ekološke akcije

Bugojno

Visoko

Teslić

Olovo

Prijedor

Sarajevo

Zvornik

Pomoć stanovništvu u stanju socijalne potrebe

Sarajevo

Donji Vakuf

Jajce

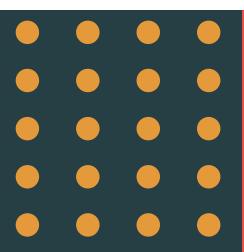
Živinice

Živinice

Sarajevo

Pomoć ugroženim životinjama

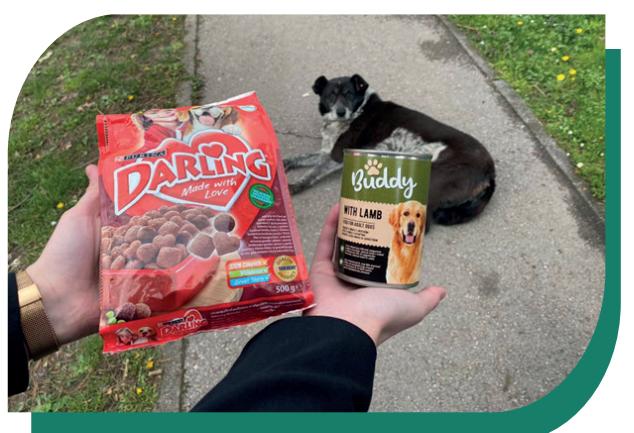
Sanski Most

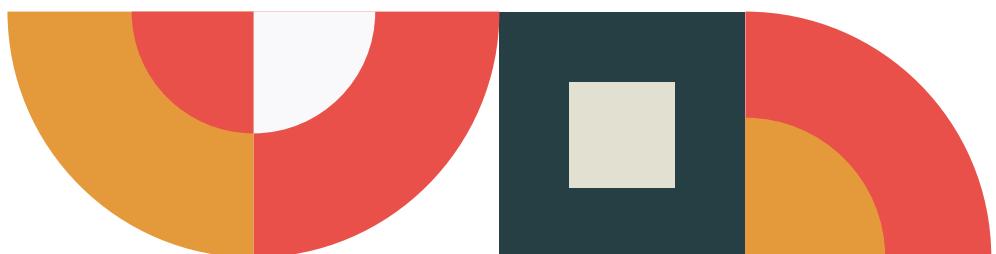
Sanski Most

Travnik

Lukavac

Edukativne radionice

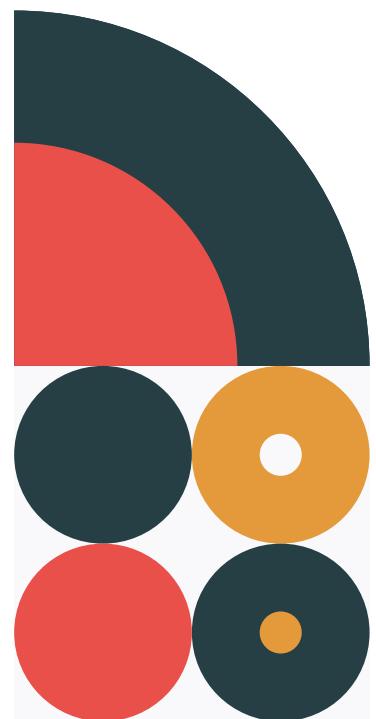
Brčko

Gradačac

Gradačac

Ponekad

Ponekad je raskoš u jednostavnom.

U glasu

Oku

Na ivici usne

U par tonova omiljene nam pjesme.

Ponekad je bogatstvo u neopipljivom.

U sreći

Miru

Živoj i zdravoj braći i sestrama

U još neistraženim mnogobrojnim
cestama.

Ponekad ne znamo reći hvala.

Za ručak na stolu

Toplu postelju i kuću

Domaću supicu vruću

Za lijek svakom našem bolu.

Nikolina Stanar

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića 16,
Sarajevo
033 774 829
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Džana Vrabac
Emra Kulo Begić
Almina Šabanović Kokot
Sevleta Halilović
Nedžma Latić
Aleksandra Đukić
Adelisa Begić
Amina Abaspahić

Grafički dizajn

Sara Keserović

Naslovница

Hana Kazić

"Cvjetna simfonija"
Digitigralna tehnika crtanja